

Løp da slik at dere vinner den

**Idrettsutøveren med ett mål for øye.
Ofrer alt for en bedre plassering.
Ofrer alt for nasjonen,
for hederlig omtale, for medaljen som mangler.
Idrettsutøveren trosser vanskelige værforhold,
en vond rygg og en dårlig sesong.
Idrettsutøveren strekker seg litt lenger.
Det viktigste er ikke å delta, men å vinne!**

ERIK PETERSEN
Erikpette@gmail.com

FRA HOPPKLOVN TIL OLYMPISK MESTER
Espen Bredsen - sist i stor bakke og
nestsist i normalbakken i OL i Albert-
ville 1992. Norges hoppklovn taklet
ikke den nye V-stilen. Latterliggjort og
fullstendig utslått der han lander på
kulen foran millioner av TV-seere. Noe
skjer. Når TV kameraene skrur av og
ingen lenger bryr seg faller klovne-
sen av. Espen fokuserer, trener, gjør
valg. Han skal reise seg - snu tap og
svakhet til seier og styrke.

Falun 1993 - Hva har skjedd med
Norges svar på Eddie The Eagle?
V-stilen sitter som et skudd. I den
svenske vårsola knuser Bredesen
konkurrentene og blir verdensmester!
Året etter olympisk mester på Lille-
hammer! Jeg blir inspirert av de som
reiser seg og kommer tilbake. De
utskjelte og knuste som ikke gir opp.

Jeg tror absolutt vi kan lære mye av
idrettsutøvere.

VINN EN SEIERSKRANS SOM IKKE VISNER
Vet dere ikke at på stadion deltar alle i
løpet, men bare én får seiersprisen?
Løp da slik at dere vinner den! Alle
som deltar i kampeleken, må nekte seg
alt. De gjør det for å vinne en seiers-
krans som visner, vi for å vinne en som
aldri visner. Jeg løper derfor ikke uten
å ha et mål. Jeg er heller ikke lik en
nevekjemper som slår i løse luften.
Nei, jeg kjemper mot meg selv og
tvinger kroppen til å lystre, for at ikke
jeg som har forkynt for andre, selv skal
falle igjennom.¹

Paulus referer stadig til idrett i sine
brev. Muligheten for at Paulus fikk
med seg de Isthmiske lekene i Korint
sammen med 30 000 tilskuere er stor.

Paulus likte nok det han så og følte
han kunne identifisere seg med disse
desperate og målrettede idrettsmen-
nene. Han kjempet selv en kamp i
evangeliets tjeneste. Det han så på
idrettsbanen inspirerte og skjerpet
ham! Samtidig så han tomheten i
idrettens jag etter verdiløs heder og
visne seierskranser. Tenk på hva som
venter i himmelen! En rungende
applaus, evig jubelbrus og en seiers-
krans som aldri visner. Hvor mye mer
skulle ikke vi kjempe som har him-
melen for øye og Guds ånd på innsida.
Løpet skal fullføres og løpes godt! Yes!

MED HIMMELSK HEIAGJENG
OG BLIKKET PÅ JESUS

Derfor, når vi har så stor en sky av vit-
ner omkring oss, så la oss legge av alt
som tynger, og synden som så lett
fanger oss inn, og med utholdenhet

01 1 Kor 9:24-27

Gud ser etter robuste etterfølgere; treningsvillige, fokuserte og sultne

fullføre det løpet som ligger foran oss, med blikket festet på ham som er troens opphavsmann og fullender, Jesus. For å få den gleden han hadde i vente, holdt han ut på korset uten å bry seg om skammen, og nå har han satt seg på høyre side av Guds trone. Ja, tenk på ham som holdt ut en slik motstand fra syndere, så dere ikke blir trette og motløse.²

Det starter med å feste blikket på Jesus. Å feste blikket på mennesker, omstendigheter eller seg selv fører fort til motløshet, forvirring og sammenligning. Jesus er mesteren. Han har vunnet løpet. Vi ser på han og kaster av unødvendig bagasje og vekt.

Vi ser på han og tar imot nåde og tilgivelse. Man føler seg lett på foten. Ingenting som bremser eller holder en tilbake. Full fart mot målstreken!

Mange kjenner seg vel igjen i dette. Du går ut i racerfart. Alt ser lovende ut. Du kjenner deg som en million. Så kommer motgangen. Beina kjennes som sirup. Hva er det jeg er med på? Hvorfor stilte jeg til start? Nederlagstankene kommer. Bryter du? NEI! Du får i deg næring. Lar deg oppmuntre av medløpere, publikum og trenere! Du kjenner seg bedre. Blikket frem. Seiersprisen i sikte. Som kristne trenger vi stadig påfyll. Det enkle er ofte det beste. Guds ord og nærkontakt med han som kjenner løypa best er så vik-

tig. Å løpe alene blir tungt. Ta imot oppmuntring - gi oppmuntring! Tenk på publikum i himmelen. Moses, David, Timoteus, Paulus og din troende bestemor. Snakk om heiagieng! De fullførte løpet og nå heier de på deg!

VÅR PERSONLIGE TRENER OG SEKUNDANT

Jeg har alltid likt TV bildene av sekundanten på sidelinja. Beina som går som trommestikker ved siden av den fokuserte og kjempende idrettsutøveren. 12 sekunder bak skjema, ropes det. Stå på! Dette klarer du! Noen tekniske korrigeringer. En boks med kjeppede karbohydrater blir overrakt. DHÅ er vår sekundant. Gud har en god plan for ditt liv. Ditt "tidsskjema" er helt unikt. Det er dette du blir sekundert i forhold til. DHÅ i oss styrker, oppmuntrer og korrigerer oss slik at vi holder oss til skjema.

Men én ting gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran, og jager fram mot målet, mot den seiersprisen som Gud fra det høye har kalt oss til i Kristus Jesus.³

REIS DEG IGJEN

Bibelen snakker varmt om denne seiersprisen vi skal la oss motiveres av. Mange lar seg dessverre distrahere av det som ligger bak. Skuffelser, fall, og

andre kjipe omstendigheter kan fort ta fokuset bort fra å ha øynene festet på Jesus. Den gode idrettsutøver klarer å legge dette bak.

I ordspråkene 24.16 står det: Når den rettferdige faller reiser han seg raskt.⁴ Kanskje har du selv rotet tingene til. Kanskje du har opplevd vanskelige omstendigheter. Kanskje har mennesker såret seg. Slutt å se deg over skulderen. Rett blikket frem. Reis deg opp. Jesus viser vei. Han har løpt motbakkene selv. Han kjente også blodsmaken i munnen. Ikke gi opp! Falt du igjen? Reis deg igjen!

Hvor mange ganger har vi ikke hørt idrettsfolk skylde på dommeren, baneforholda, vinden, skaden og smøringen når de mislykkes. De som klarer å sette fokus på seg selv og hva JEG må jobbe med kommer ofte bedre ut. Hva må jeg takle bedre? Hva kan jeg lære av dette? Hva må jeg trene på. Når det er vanskelige tider i menigheten. Når ekteskapet skranter. Når noen har skuffet deg. Hva er din respons? Selvmedlidenskap og ansvarsfraskrivelse eller lærevillighet og egentrening!

Dere begynte løpet godt. Hvem er det som har hindret dere i å være lydige mot sannheten?⁵

Jeg har stridd den gode strid, fullført løpet og bevart troen. Nå ligger rettferdighetens krans klar for meg. Den

skal Herren, den rettferdige dommer, gi meg på den store dagen, ja, ikke bare meg, men alle som med kjærlighet har ventet på at han skal komme. 2. Tim 4.7-8

SULTEN PÅ TROSS AV SUKSESS

Å gi livet sitt til Jesus og stille til i start i dette maratonløpet er tøffe saker. Selv om nåden er stor og Ånden bor i oss så har vi også et ansvar. I dette flotte kristenlivet må det kjempes, settes mål og fokuseres. Det viser seg ofte at å takle suksess og gode tider kan være vanskeligst. I fotballen snakkes det om den vanskelige andresesongen. Er sulten der

fortsatt eller hviler man på gamle bragder og jubelbrus? Hver dag er en ny treningsdag. Hva kan jeg lære? Hver dag er en dag med hjelp og nåde fra Gud. Husk faste måltider!

Kjetil André Aamodt mistet aldri sulten. I 1992 slo han igjennom i ung alder og vant OL gull i super G. I 2006 hadde de fleste avskrevet veteranen. Han hadde vunnet det meste og kunne gå av med velfortjent pensjon. En skade etter utforkonkurransen i OL i Torino hadde satt ham tilbake. Men tørsten etter å vinne kan ikke temmes. Aamodt lå etter flere av konkurrentene

både når det gjaldt fysikk og sesongresultater. Han hadde ikke vunnet er Super G renn på 10 år. Aamodt la alt det negative bak, kaster seg ut i super G svingene som en villmann og vinner OL gull i karrierens siste konkurranse.

Gud ser etter robuste etterfølgere; treningsvillige, fokuserte og sultne. Idrettsutøveren minner meg om at dette ikke er et liv på en rosa skydott. Med idrettsutøveren i tankene får man ikke lyst til å sleppe seg bakpå, bli endel av hovedfeltet, forsvinne i mosjonistmassene. Man vil fram. Man vil vinne. Man vil fullføre løpet!